

40 Mill. Kr. af Laanets Provenu til Afdrag paa tidligere Laan, hvis man ikke siden finder Anledning til at forlænge det ene af disse Laan som Følge af de Forhold, som til den Tid vil foreligge. Jeg skal kun tilføje, at jeg haaber, at vi alle vil være enige om at uddrage den Lære af det meget store Laan, vi skal optage, at det herefter bliver endnu mere nødvendigt end nogen Sinde før, at Lovgivningsmagten omgaaes meget varsomt med Statens Midler. Vor Statsgæld er nu, saa vidt jeg husker — jeg har ikke haft Lejlighed til at se det efter i Dag — kommet op paa i det hele omkring en halv Milliard Kroner; det er et meget stort Beløb.

Bojsen: Jeg kan anbefale Lovforslaget, men der er et enkelt Punkt i det, som jeg er betænkelig ved; det er Bestemmelserne i §§ 2 og 4, som gaar ud paa, at det Laan, der nu optages, skal være uopsigeligt fra Statens Side i 15 Aar for de 50 Mill. Kroners Vedkommende og 10 Aar for de 25 Mill. Kroners Vedkommende. Dette, at Staten ikke kan sige Laanet op, anser jeg for at være meget uheldigt, for dersom vi i denne temmelig lange Periode faar en lavere Rentefod, kunde det være meget fordelagtigt for Staten at betale disse Penge tilbage; men maaske har det ikke været muligt at faa Betingelserne anderledes. Derom kunde jeg ønske at faa den højtærede Finansministers Udtalelse.

Finansministeren (Brandes): Til det 11te kongevalgte Medlem (Bojsen) skal jeg sige, at det turde være et stort Spørgsmaal, om Betingelserne for Optagelse af Laan i en overskuelig Tid vil blive bedre, end de er nu, selv om Verdenskrigen hører op. En Ting synes at være sikker, at en Stat som Danmark ikke nemt vil kunne faa Laan andetsteds end i sit eget Land. Der er maaske udenfor Europa en Stat, som man, naar Verdenskrigen er forbi, kunde tænke sig at faa Laan hos, men paa den anden Side kan man nok gaa ud fra, at netop denne Stat vil de store Magter ikke lade være med at lægge Beslag paa i saa Henseende, og i hvert Fald vil den lille Stat let komme til kort. Det er derfor ikke urimeligt, at man sikrer sig nogen Tid, inden man skal af-

betale eller udbetale de store Beløb, som der her er Tale om, og jeg vil tro, at ti Aar vil være det mindste, man kan sikre sig, hvad ogsaa her er sket, idet ti Aar gælder for 25 Mill. Kr., medens de 50 Mill. Kr. først forfalder om femten Aar. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at bedre Betingelser vil det ikke være let at opnaa. Det er klart, at naar der nu skal sælges Statsgældsbeviser til et saa stort Beløb her i Landet, er en Rente af 5 pCt., saaledes som Forholdene og Renten stiller sig i Øjeblikket for de Folk, der søger en sikker Anbringelse af deres Penge, ikke nogen særdeles høj Rente. Hvis man saa ikke vil yde disse Laangivere, — hvad de jo er overfor Staten — en vis Sikkerhed for, at Laanet ikke om en forholdsvis kort Tid opsiges, tror jeg ikke, at det vil være let for Bankerne at afsætte Laanet, og det er dog det, de skal. Det er indlysende, at Bankerne ikke kan ligge med for 75 Mill. Kr. danske Statsgældsbeviser; de overtager dem til en Kurs af 99; der er ikke Provision eller noget lignende knyttet dertil; det er efter min Mening ikke nogen særdeles stor Fordel, Bankerne kan faa, naar Laanet igen skal udbydes til Pari. Men jeg vil ikke tro, at det havde været muligt at opnaa disse Betingelser, hvis man ikke havde givet en vis Tidsfrist, inden Laanet kunde opsiges.

Jeg skal saa bemærke til det ærede Medlem (Dalsgaard), der talte som Ordfører for Partiet Venstre, at jeg er fuldkommen enig med ham, hvad jeg ogsaa har sagt i det andet Ting, i, at naar man nu laaner et saa stort Beløb som 75 Mill. Kr., maa det ikke være nogen Anledning til, at man stiller større Krav til Statskassen end ellers. Tværtimod skulde der heri ligge et Memento om, at det ikke er saa overordentlig gunstigt for vore Finansier, som jeg mange Gange har set det fremstillet, ikke mindst af dem, der har Ønsker overfor Statskassen. De vil ret ofte fremstille det, som om Staten flyder i Millioner. Det vil den ikke komme til, hvis dette Laan optages, det er i Virkeligheden som en Sikringsstyrke af Midler til Statskassen, der indkaldes. Jeg er ogsaa enig i den Betragtning, der er gjort gældende i det andet Ting, saaledes som jeg tillod mig at sige, da jeg fremsatte Lov-